

תאריך: 25.4.25

לכב' משרד הביטחון,

שם: אביב קסטנבאום, ת.ז. 213672678

סיכום אינטייק

הנ"ל נבדקה היום במרפאתי. להלן סיכום בדיקתה: בת 22, גרה בקדימה-צורן עם הוריה. עובדת כמארכת במסעדה מזה 4 חודשים (חצי משרה). לא ידוע על בעיות גופניות. טיפול תרופתי קבוע- גלולות. מעולם לא הייתה ביעוץ פסיכיאטרי. בטיפול פסיכולוגי פרטני באופן פרטי, מאז ינואר 2024.

סיבת הפניה: שירתה כתצפיתנית בדרום באירועי ה- 7 באוקטובר 2023, עם החמרה במצבה הנפשי בשלושת החודשים טרם פנייתה.

הפרעה נוכחית: שירתה כתצפיתנית בגזרת הדרום, נחשפה לאירועים באותו היום; לחימה, חטיפה. לא זוכרת מקטעים מסוימים בזמן באותו יום. הרגישה שתפקדה טוב יחסית אחרי אירועי ה- 7 באוקטובר. המשיכה לשרת עד סוף נובמבר 2023. עם זאת, בימים שאחרי ה- 7 באוקטובר, במשך כמה ימים לא הסכימה לצאת מהחמ"ל, ואף ישנה על כיסא בחמ"ל. דרשה מהמפקדות להגיע לקב"ן. לדבריה, עברה שיחה עם חברה על ידי קב"ן (לא בדיקה פרטנית).

עם החמרה במצבה הנפשי- מזה שלושה חודשים, ללא טריגר ברור. מתארת "כנסיה", עם השפעה על התפקוד וסדר יום; קושי לקום לעבודה ("צריכה להכריח את עצמי לצאת מהבית"; "הייתי בן-אדם שמח").

מתארת סימפטומים פוסט-טראומתיים, ובכלל זה: מצב רוח "ירוד", יותר קשה בשעות הערב. מצ"ר 3-4 בסולם 0-10. קושי בגיוס מוטיבציה. ירידה בהנאה ביחס לעבר (אימוני כושר, חברות- "זה קצת מסיח את הדעת, אבל לא כמו פעם"). קשיי שינה וסיוטים חוזרים (אירועים שנחשפה אליהם- כולל החטיפות). קושי להירדם, עד שעה להרדמות. בסה"כ 6-7 שעות, עם יקיצה מוקדמת וחוזרת לישון, לוקח עד שעה להרדמות. שינה לא מרעננת. תאבון- מונמד, "אכילה רגשית". ירדה במשקל כ- 6 ק"ג מאז השחרור משירות. ללא קשיי ריכוז. א-נרגיה.

עם מחשבות אשמה ("לא מגיע לי שום דבר, סביב ה- 7 באוקטובר, מרגישה אחראית לדברים שקרו וראיתי, מרגישה אחראית על חטיפה של אנשים"), מחשבות חוסר ערך ("מכוערת"). היו מחשבות על מוות ("היה לי קשה להכיל את רגשות האשם הענקיים האלה, והיו מחשבות שהעולם הזה מזעזע, ואני לא רוצה להיות חלק ממנו. המחשבה הזו חלפה, לא נתתי לה מקום"). לא תכננה כיצד לסיים את חייה. שוללת כוונה או תכנית אובדנית. שוללת ניסיון אובדני בעבר.

מרגישה דרוכה ("מאד") במקומות ציבוריים, דפוסי בדיקה ("בודקת כל הזמן שאף אחד לא נמצא מאחוריי", "חושדת בהמון אנשים, זה נשלט, ואני מרגיעה את עצמי- מצליחה לנשום"). נמנעת ממקומות הומי אדם, תחבורה ציבורית ("פיגוע, מישהו עולה עם נשק, לא מרגישה בטוחה"). סביב ה- 7 באוקטובר, היו פלשבקים ("ראיתי את מה שראיתי מול העיניים"). כעת בשיפור. חזרה לאזור הבסיס אחרי שהשתחררה מהשירות הצבאי; נסעה לטקס בסופה לציון שנה לאירועי ה- 7 באוקטובר, הרגישה מנותקת ("לא הרגשתי כלום").

מתארת תגובת תבהלה (קושי עם אופנועים שמאיצים, מזכיר את רעשי הירוט של כיפת ברזל ליד הבסיס). מחשבות חוזרות וזיכרונות של האירועים ("היה לי בראש, שיחזור באופן אוטומטי, רץ לי בראש כל הזמן. לשחזר על הסיפור, למצוא משהו חדש שהיה שם שלא ידעתי"). קושי לחשיפה בתקשורת על האירועים.

המשך: אביב קסטנבאום, ת.ז. 213672678

מרגישה לפעמים שדיבור או חשיפה בתקשורת על האירועים גורמים להצפה רגשית. קושי להרגיש רגשות חיוביים ("הכל התמתן, אני לא מרגישה כל כך, הכל סטטי, בלי עוצמות"). מחשבה שהעולם לא בטוח ומסוכן ("העולם מפחיד להיות בו"). שוללת התפרצויות כעס, צעקות. "לא איכפת לי כל כך, מכלום". שוללת קושי בחשיפה לרעשים. שוללת סימפטומים דיסוציאטיביים, מקטעים ביום ששוכחת. מלבד אירועי ה-7 באוקטובר, שוללת חשיפה למצב מסכן חיים, אלימות פיזית/מינית. שוללת אפיזודות דיכאוניות או מאניות בעבר. שוללת התקפי פאניקה. שוללת מחשבות שווא של רדיפה, גדלות, יחס, שניידריות, הלוצינציות אודיטוריות או ויזואליות, סימפטומים אובססיביים-קומפולסיביים. מדווחת שביצעה בדיקות דם-תקינות.

פסיכופתולוגיה משפחתית: קרובת משפחה מדרגה שניה- עם הפרעה דו-קוטבית.

רקע: ילידת ישראל, הקטנה מבין 3 אחאים (עוד אח ואחות), גדלה בקדימה. מתארת עצמה כילדה שמחה, מאד חברותית, שומרת על קשר עם חברות מבית הספר (בסה"כ 5 חברות טובות מאד). תלמידה מצטיינת. בסה"כ 12 שנות לימוד (הרחבה-ספרדית, מדעי הרווחה). בגרות מלאה, ממוצא ציונים-117. שוללת סימפטומים של הפרעות קשב, הפרעות אכילה או קשיים בדימוי גוף. שירות צבאי-תצפיתנית, פרופיל-72 (על רקע אחרופדי). ללא בעיות משמעת, מתארת שירות קשה מאד (תנאים, קושי בתפקיד, יחס). אבא-איש מחשבים, עובד בחברת תרופות. אמא-יועצת חינוכית. מתארת קשר טוב עם ההורים.

סטטוס: נראית כגילה, מסודרת בהופעתה. מודע צלול. נינוחה פסיכומטורית. יחס לבדוק-מכבד, יוצרת קשר עין. חשיבה: ללא הפרעה גסה בקצב או במהלך. בתוכן: ללא מחשבות שווא. ללא אובדנות או תוקפנות. מתארת באופן קוהרנטי את המצוקה שמרגישה כעת, בעקבות החשיפה לאירועי ה-7 באוקטובר. עם מחשבות חוזרות וחוזרות על האירועים שעברה ב-7 באוקטובר; מחשבות אשמה וחוסר ערך. פרספציה: שוללת וללא עדות להתנהגות הלוצינטורית. מצב רוח "לא טוב", אפקט חרד, דיכאוני, מתגווך, מגיב להומור, תואם. בוחן מציאות, שיפוט-תקינים. תובנה-קיימת.

לסיכום, בת 22, ללא רקע פסיכיאטרי. שירתה כתצפיתנית בגזרת הדרום באירועי ה-7 באוקטובר ונחשפה לאירועי הלחימה והחטיפה. המשיכה לתפקד אחרי החשיפה הנ"ל, כולל סיום שירותה הצבאי. בטיפול שיחתי פרטני מאז ינואר 2024. המשיכה לתפקד מאז. בשלושת החודשים האחרונים חשה החמרה במצבה הנפשי. בבדיקה-רושם להפרעה פוסט-טראומטית, עם סימפטומים משלל האשכולות. ללא עדות למצב פסיכוטי אקוטי או אפקטיבי מאגורי. ללא אובדנות או תוקפנות. מעוניינת בעזרה במצבה, כולל טיפול תרופתי למצב הרוח/חרדה ולשינה. אינה מעוניינת בטיפול הרגעי מצבי (לוריון, קלונקס).

המלצות:

1. סרוקסט 20 מ"ג/יום- עם עליה הדרגתית, הוסבר אופן השימוש, תופעות לוואי.
2. לשינה- סליפ אייד או סטילנוקס 10 מ"ג- לפי צורך.
3. המשך מעקב פסיכיאטרי- בתוך 4 שבועות.
3. המשך טיפול שיחתי (תשקול לקשר אותי עם המטפלת)

Prof. Lurie Ido, MD. MPH.

Psychiatrist

Psychotherapy, Hypnotherapy

MD. MPH. פרופ' עידו לוריא

פסיכיאטר

פסיכותרפיה, היפנוזה

18 Fishman Maymon St. Apt.12, Tel-Aviv, Israel

מס' רשיון: 28784 Medical:
מס' רשיון מומחה: 37060 Specialty:

טל. 054-3132248
ido.lurie@gmail.com

רח' פיישמן מימון 18, דירה 12, תל-אביב

המשך: אביב קסטנבאום, ת.ז. 213672678

4. מיצוי זכויות- שוקלת לפנות להכרה בנכות מטעם משרד הביטחון (חתמה על וס"ר)

5. בכל החמרה, תפנה ליעוץ חוזר.

מכתב זה נכתב לבקשתה ונמסר לידיה. מכתב זה אינו מהווה חוות דעת פסיכיאטרית משפטית.

בברכה,

פרופ' עידו לוריא

פסיכיאטר

פרופ' עידו לוריא
פסיכיאטר מומחה
מ.ר. 37060
מ.ת.מ. 28784